

מסורת הש"ס

(א) זכרות לא: פסחים סד:
זכרים לב. [מנחות יט.].
(ב) פסחים סה: חגיגה יא
[עירובין קד.]. זכרים ד. יד:
כד: מנחות י. ג. [והקטיר
המזבחה כז"ל, ד] [ויקרא
פרשה ד, ה] [ויקרא ו,]
[דף יג. ושם ד"ה אמה],
[דף מה.], ח. [ושם ד"ה
והרי', ט] שייך לע"ב,

תורה אור השלם

- ו. וישת אבן בן הדקדק לפי
ו. ויתקרב בני אהרן
הכהנים את הדם ויקרא
לקום על המזבח סביב אשר
פתח אהל מועד:
ויקרא ה'
2. ואתה ובניך אלה
תשמרו את כהנתכם לכל
דבר המזבח והלכותיו
לפניהם ובעדתם עבדת
מזבח אתו את כהנתכם
ותקדו הקרב יומם:
במזבח י א
3. וספק ידו על ראש
קרבנו וישתו פתח אהל
מועד ויקרי בני אהרן
הכהנים את הדם על
המזבח סביב: ויקרא ג ב
4. ונתנו בני אהרן ובני
אש על המזבח ויזבחו
עצם על האש: ויקרא ד א
5. ויתקדו בני אהרן הכהנים
את המזבח את ראש הקדש
ואת הפר על העצם
ואת על האש אשר על
המזבח: ויקרא ד ח
6. ויתקדו ויתקרב יומם
במקום ויתקרב ויהיו את
הכל והקטיר המזבחה עלה
הוא אשה ויתן יחלה: ו
7. ויתקדו ויתקרב יומם

הגהות הב"ח

[illegible]

תום' ישנים

גמ'. והאי מיבעי ליה
אנופיה. מימה דמ"מ וילף
ללא צעיל כהונה ונאמר
דמנתינה ואילך מלות כהונה,
לפסוקי הפשט ויטוח דמקמה.
ויל לזעיל מהפשט ויטוח גבי
עבודת הדס כתב כהן, ויכול
להיות הפשט ויטוח קאי עלה,
ואע"ג דכתיב גבי מיתני אש
כהן, ולא אמרינן דקאי אש
דעבודת הדס עלה, היינו משום

גמ' הא' מציעה ליה לגופיה. דייצעי כהן. מיעוטא מנא לן להפסע ונייתוח: דהוא מסבר ליה לצריה. הא דמוקיה והכי מסבר ליה ניהליה דתניא צבורת כהנים^ד ושחט שחיטה בזר כשירה: ובי מאין צאת. לישנא דמתני' הוא ובי מאין צאת לומר פסולה שזוקקת

שנאמר כו'. ומתוך אותו כלל הייתי
זה לפסול: **תלמוד** **לומר** **ושפט**
והקריבו הכהנים. ומדמתיב כהן
בקבלה ובשחיטה לא כתיב מכלל
דושפט אצללים אחי וסמך ידו
ושפט לימד על השחיטה ששפירה
צור ע"ל משה ומינה הוה מסבר
כתיב לצריה הא דחוקיה הכי: **מכדי**.
למדנו כאן דמקבלה ואילך מלות
כהונה והך נתינת אש בשר קבלה
כתיבה למה לי למכתב זה כהונה:
למעוטי הפשט וניסוח. דלא כתיב
זה כהן ומילך מהכא דדוקא כתיב
קרה ואי לא ונתנו הוה אמינא הא
דלא כתיב כהן בשפטש וניסוח משום
דלא אצטרך הוה דגלי ליה דבעי
כהונה מקבלה ואילך: **דלא מעכבא**
כפרה. דאין כפרה אלא דם:
אלא מהכא וערכו בני אהרן
הכהנים. (י) הרי למדנו מקבלה א שצין
דריך כהונה אלא למעוטי הפשט
וניסוח: **אימא למעוטי סידור שני**
גזירי עזים. דצין הערצים דלא כתיב
זהו הכהנים אצל בצפפא צדיח
כתיב (י) ובער עליה הכהן: **לא סלקא**
דעתך. דלא ניבעי סידור גזירין
כהונה מדאצטרך למעוטי הולכת
עזים מכלל דסידורן צעי כהן:
הולכת עזים לא צעי כהונה. דהאי
כהן דכתיב בהולכת אצרים על
כרחק למעוטי הולכת אחרת צעי
דהאי לגופיה לא אצטרך דהא
אשמעינן מקבלה ואילך מלות כהונה:
וערכו למה לי. דכתיב בהן כהונה:
למעוטי הפשט וניסוח. וכהונה
דנתנו לגופיה כדאמרין דלא תימא
כיון דלא מיעכבא כפרה לא מיבעי
כהונה ומדגלי זה דבעיא כהונה (י)
לא אצטרך למיחדר למיכתב
כהונה דהערכת נחמן וא"ע דלא
מיעכבא ועל כרחק למעוטי כתיבה:
שטעון ששה. דבשר בחמשה

והקורצים באחד: **וניחא** ליה. הדר משני ליה הכי על העצים אשר על האש קרא ימירא הוא להכתיב ונתנו אש וערכו עצים וערכו ומחים למה לי מו על העצים אשר על האש וגו' למידע ציה דהני ו' כהנים הוצרכו לדבר שנאמר צו אש ועצים ומזבח ואחיהו דבר שהוקמתי לכם למערכה לסדר עצים ואש למזבח שבצילו: הוי

וכו' עד והרי הולכת אצרים לכבש דאפשר לזטלה ופסולה צור דלא
 גבלי גלי וא"כ כיון דאזטריך לגופיה א"כ סידור שני גזירין מנלן
 (מה) גבי הכתם אליהם ללא זרין קרא שלא תהא אלא זכאן משום
 דאמר אפשר דקאי אחרעא ועביד במפוחא וה"ה בסידור שני גזירין
 איכא למימר דה"נ אית ליה אפשר דזריק הגזירין לראש המזבח
 לגופיה לא אזטריך דסבירא ליה אע"ג דאפשר לזטלה עב
ו **תחלת** עבודה דיממא היא דא"ר יוחנן וכו'. אע"ג דזריש
 היא וזכר המקשה דהכא הקשה לזדקן לישנא דלעיל דמפרש טעם
 ואמר "שכל קדש ממחלה עשור" עשור דמשמע דלעיל והרי תרומה
 אין לתמוה שזכאן פ"י דסתמא דהש"ס פריך לאיכא דאמרי דלעיל

[illegible]

(א) שם לא מיידי אלא באימורין אבל ה"ה בצער כמ"ש החוס' שם וכ"ש העור דלאו אכילת מזבח הוא ועי' ש"י.

בראשונה פרק שני יומא

ק שני יומא
בו.
והקריבו בני אהרן מקבֿלה ואיֿלך ובו. צפ"ק דזמנים (ד' ד.)
פרש"י הא לאמרינן והקריבו זו קבלת הדם ולא
עבודה אחרת משאר עבודות דם כגון הולכה או זריקה משום דכתיב
ושמט והקריבו ואיזו היא עבודה שהיא אחר שמיעה לאלתר הוי

ה' אמר רב שׁימי בר
י רהוה מסבר ליה
בזר כשירה וכי מאין
2 ואתה ובניך אתך
(6) שומע אני אפילו
ות בן הבקר לפני ה'
ים את הדם (6) 2 מקבלה
סמך ידו ושחט לימד
ה בזר מכדי מקבלה
תנו בני אהרן (3) למה
תות ואכת' איצטרך

כיון דלאו עובדה
א תיבעי כהונה קמ"ל
בא⁵ וערכו בני אהרן
תחת הראש ואת הפר
צות כהונה⁶ וערכו
וניתוח ואימא למעוטי
מסתברא דיבא
סדור דכותיה ממעט
הקריב הכהן את הכל
ברים לכבש הולכת
בעיא כהונה⁷ הולכת
הא סדור שני גזירי
דכו למה לי למעוטי
הכי נמי לגופיה אלא
למאי אתא⁸ למעוטי
כהן את הכל המזבחה
הולכת אברים לכבש
לכת עצים לא בעיא
דרי עצים בעיא כהונה
זנים בני אהרן שנים
למלה שטעון ששה
ליה לר"א האי בבן
עשרים וארבעה בעי
עשר על האש אשר על
מר בו עצים אש ומזבח
הוי

הוא ממעטינן מיניה סידור
סידור הקשה הר' אליהו
שני גזירין צעי שני כהנים
אינטריך קרא לגופיה סד"
כדאמר בספ"ק דזבחים (ד'
לר"ש דאמר עבודה שאפש

מר והקריב הכהן כו' המזבח
ועי כהונה ומיך לו רבי דר
דרי מעלה על דעתך שזר
אלא מני קאי אחרעא ועיז
ופ"ה נפקא ליה שפיר דבע
היה אלם לגלוי אבוצרי
ורקא אחר שכר קידש מחלו
משום אונס שניה לדההוא
ן דעבודת לילה היה וצפי
לאי כך הוא וזין הכא וזין

כתיב לא אשכחן בן הבקר שעולה ונו
לכל, אלא הכבש של תמיד הוא עולה
שלא מצינו

עין משפט
נר מצוה

א ב [מיי' פ"ט מהל' ציא"מ"ק
הל'ו ופ"ה מהל' מעשה"ק
הל"א ופ"א מהל' פקוה"מ
הל"א]

בז ג מיי' פ"ט מהלכות ביאת
מקדש הלכה ו:
בז ד מיי' פ"ו מהלכות
מעשה הקרבנות הלכה י:

הגהות הגר"א

[א] גמ' (ואימא ה"ג לגופיה)
תא"מ: [ב] שם למאי אתא.
נ"צ אלא והקטיר:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

מוסף רש"י

והקריבו בני
ההבנה את אהרן ואמ
תבססם מינה (יח
וקריבו וז קבלה הם, יח)
על קבלה ששטנה כהנה
(פסחים 70.) והקריבו הבני
את הכל המזבחה, וזהו
אזרח מזה וקריב והעמיסם
בזרם בנים וקריב כסנן כל
הכל והקטיר תנוחתם
ישראל קרבה וקריב
והקטירם על זרם, אלה
בזרם קטשתי קרל,
ומנעתי שטן שטן מזה
ועל קרל (סוה"ק 107.)
אלה אפרים לבנה, ונצחיה
מזה אף קרל וקריב
הקטיר וגו' וקרל וקריב
אלו הקטיר בהלים מזה
קרל והקטיר תנוחתם
(גמרא יא.)

רבינו חננאל

[illegible]

קרא ודרשין בבן הבקר
של תמיד, כי התמיד מקדים
בח ועליו כל הקרבנות. וכיון
ר.

[illegible]